

Π. Παυλόπουλος: Καμία βιωσιμότητα για εξειδικευμένες θέσεις εργασίας στο παραγωγικό μοντέλο της Χώρας

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος άσκησε σφοδρή κριτική στο παραγωγικό μοντέλο της χώρας. «Η Ελλάδα για πολλούς λόγους δεν είναι ελκυστική στους ίδιους τους ανθρώπους», τόνισε.

Σφοδρή κριτική στο παραγωγικό μοντέλο της χώρας -σχολιάζοντας παράλληλα την αιμορραγία εξειδικευμένου προσωπικού από την Ελλάδα- άσκησε ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος, στο πλαίσιο του in FORUM | Brain Regain Retain, που διεξάγεται στη Βιβλιοθήκη της Βουλής (πρώην Δημόσιο Καπνεργοστάσιο).

Συνομιλώντας με τους δημοσιογράφους Αναστασία Γιάμαλη, Δημήτρη Μανιάτη, Ελένη Στεργίου, ο κ. Παυλόπουλος επισήμανε πως από το τέλος της κρίσης μέχρι και σήμερα έχουν συντελεστεί συγκεκριμένα θετικά βήματα που δεν μπορεί να τα

αμφισβητήσει κανείς.

Ωστόσο, όπως είπε, «το μεγάλο λάθος είναι να θεωρούμε ότι αυτά τα βήματα είναι αρκετά. Δεν υποβαθμίζω και δεν υποτιμώ καμία πρόοδο και την προσπάθεια όλων. Αλλά θα ήταν λάθος να αρκεστούμε σε αυτό, γιατί και αυτό το ζήτημα που έχετε ως κεντρική θεματική το αποδεικνύει. Θέλουμε να γυρίσουν πίσω τα καλύτερα μυαλά μας. Δεν το έχουμε καταφέρει και όσο το έχουμε καταφέρει δεν είναι διόλου αρκετό. Τα έχετε δει τα στοιχεία από την έρευνα».

Συνέχισε λέγοντας πως η Ελλάδα για πολλούς λόγους, που όπως τόνισε, θα τους δούμε σύντομα, δεν είναι ελκυστική στους ανθρώπους. «Ιδίως στους ανθρώπους που είναι εξειδικευμένοι, έχουν υψηλό επίπεδο μόρφωσης και βεβαίως μπορούν να προσφέρουν πολλά. Αλλά δεν έχουν την αντιμετώπιση που πρέπει για να γυρίσουν στην Ελλάδα. Οι προοπτικές δηλαδή που βλέπουν δεν τους οδηγούν αν πουν 'ναι, αφήνουμε από εδώ ό,τι χτίσαμε για να γυρίσουμε στην πατρίδα'», τόνισε.

Ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας ανέφερε πως «στην Ελλάδα έχουμε ένα παραγωγικό μοντέλο, που ναι κάνει κάποια βήματα, σε επίπεδο πχ Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ), σε επίπεδο χρέους, σε επίπεδο ανάπτυξης. Αλλά το παραγωγικό αυτό μοντέλο δεν έχει καμία μορφή και βιωσιμότητα τέτοια που να εγγυάται θέσεις εργασίας σαν και αυτές που είπαμε προηγουμένως».

Κατά τον κ. Παυλόπουλο, «όταν μένουμε σε αυτήν την ικανοποίηση, θεωρούμε ότι αυτό το μοντέλο δουλεύει καλά. Πρέπει να το διορθώσουμε. Δεν πρέπει να μείνουμε στους αριθμούς».

Αναλύοντας τη σκέψη του, ο κ. Παυλόπουλος υπογράμμισε πως «το χρέος μειώθηκε, ως κλάσμα, σε σχέση με το ΑΕΠ όχι σε απόλυτα μεγέθη. Η δήλωση του πρωθυπουργού ότι έχουμε μικρότερη ανεργία από Σουηδία, Φινλανδία, είναι αληθής. Μήπως πρέπει άραγε να δούμε πώς μειώνουμε την ανεργία; Καλά κάνουμε και τη μειώνουμε, δεν το υποτιμώ. Αλλά ας δούμε την ποιότητα των θέσεων. Μήπως εκεί που κάνουμε σύγκριση με τη Σουηδία και τη Φινλανδία να κάνουμε μια σύγκριση ποια είναι η ποιότητα των θέσεων και των αμοιβών σε εκείνη τη χώρα για να κάνουμε τη σύγκριση και την αξιολόγηση αυτή. Τυπικές συγκρίσεις, με απλούς αριθμούς δεν οδηγούν πουθενά. Και δεν οδηγούν πουθενά γιατί μαθαίνουμε να ζούμε με αυτό το πρότυπο, το μοντέλο το παραγωγικό που έχουμε».

Με βάση αυτά, ο κ. Παυλόπουλος, με αυτοκριτικό λόγο, τόνισε πως «φταίω και εγώ, χρόνια ολόκληρα στην πολιτική, φέρω και εγώ μερίδιο ευθύνης μου, το ομολογώ».

Συμπλήρωσε την κριτική του, τονίζοντας πως «αυτό το μοντέλο, με διακυμάνσεις, λέει ότι πρέπει να επιδιώκουμε αύξηση ΑΕΠ, άρα ανάπτυξη, να επιδιώκουμε μείωση του χρέους -όχι του απόλυτου- αλλά σε σχέση με το κλάσμα και να μειώσουμε την

ανεργία πάση θυσία. Σωστό μέγεθος. Αλλά ρωτώ το εξής: Είναι το ίδιο πράγμα να μειώνεις την ανεργία δημιουργώντας βιώσιμες θέσεις με καλές αμοιβές και το ίδιο πράγμα να κάθεσαι να λες και να υπολογίζεις εποχιακές θέσεις με μισθούς οι οποίοι είναι αυτοί που είναι και τους ξέρετε;».

Διαπίστωσε πως «οι άνθρωποι που έχουν φύγει οι εξειδικευμένοι, όσο και να αγαπάν την πατρίδα, τα καλύτερα μυαλά που φεύγουν και δεν γυρίζουν πίσω».

Όπως είπε, «ποιο κίνητρο θα δώσεις σε έναν νεαρό καθηγητή που θα έρθει; Δεν χρειάζεται να σας πω υπό ποιες διαδικασίες μπαίνει αλλά δεν χρειάζεται να σας πω ποιος είναι ο μισθός του. Ο πρώτος μισθός ενός επικούρου καθηγητή, γύρω στα 35 έτη του, ο οποίος έχει πίσω του κοντά 18 χρόνια σπουδών. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι δεν πρέπει να τα μετράμε έτσι γιατί υφιστάμεθα ένα είδος μιθριδατισμού. Συνηθίζουμε, το βιώνουμε, και επειδή το αποδεχόμαστε θεωρούμε ότι αυτό είναι το μοντέλο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Όχι. Πρέπει ιδίως τις θέσεις εργασίες να αυξήσουμε την ποιότητα των θέσεων εργασίας».

«Δεν μπορούμε να γλιτώσουμε από τη δικτατορία των μετρίων»

Ακολουθώς παρέθεσε λόγια του Γιάννη Τσαρούχη, λέγοντας πως «αυτή η δικτατορία που είναι μάστιγα στον τόπο και δεν μπορούμε να γλιτώσουμε, είναι δικτατορία των μετρίων».

Συνέχισε λέγοντας πως δεν αγαπάμε την αξιοκρατία. «Δεν την αγαπάμε γιατί αφήνουμε να ξεχειλίζει ο φθόνος στους ανθρώπους. Δεν θέλουμε να τους αναγνωρίσουμε ότι είναι καλύτεροι από εμάς. Και δεν είναι μόνον αυτό. Εκείνο που με πονάει είναι ότι δεν δίνουμε στους νέους ανθρώπους τη δυνατότητα, εκείνους που δεν έχουν τη δυνατότητα, να ανέβουν».

Έθεσε, τέλος, την έννοια της αξιοκρατίας. «Αξιοκρατία σημαίνει δίνεις σε όλους τη δυνατότητα να μπορούν να μπουν στα πανεπιστήμια; Και όταν έχουν τέτοια διαφορά δεν χρειάζεται η ισότητα στην αφετηρία; Δεν υπάρχει ισότητα στην πραγματικότητα. Και το κυριότερο, πώς αξιολογούμε τους ανθρώπους; Ποια κριτήρια είναι αυτά που αξιολογούμε; Μήπως αυτή η αξιολόγηση είναι απολύτως τυπική; Έχετε παρατηρήσει, επειδή είναι της μόδας να μιλάμε για αξιοκρατία, το φαινόμενο να παίρνουμε τους ανθρώπους τους μέτριους και τους βαφτίζουμε άριστους. Πολλοί επαίρονται σήμερα 'κοίταξε το επιτελείο μου, αποτελείται από άριστους'. Όταν ακουμπήσεις πάνω σε αυτούς τους ανθρώπους και δεις πού δούλεψαν, ποια ήταν η εξέλιξή τους, ποια ήταν η πορεία τους και αν δεις απ' έξω πόσοι είναι εκτός πολιτικής πχ που δεν έχουν κανένα κίνητρο να μπουν στην πολιτική γιατί δεν έχει τη δύναμη να ελκύσει», κατέληξε.